

12 Σεπτεμβρίου 2013

Τι πρέπει να κάνουμε, όταν είμαστε πληγωμένοι...

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

Όταν βρίσκεσαι πληγωμένος, επειδή έπεσες σε κάποιο αμάρτημα λόγω αδυναμίας σου ή καμιά φορά με τη θέλησή σου μη δειλιάσεις· ούτε να ταραχθείς γι' αυτό, αλλά αφού επιστρέψεις αμέσως στον Θεό, μίλησε έτσι: «**Βλέπε, Κύριέ μου· έκανα τέτοια πράγματα, σαν τέτοιος που είμαι· ούτε ήταν δυνατό να περίμενες και τίποτε άλλο από εμένα τον τόσο κακοπροαίρετο και αδύνατο, παρά ξεπεσμό και γκρέμισμα.**»

Και ευχαρίστησέ τον και αγάπησέ τον περισσότερο παρά ποτέ, θαυμάζοντας την τόσο μεγάλη ευσπλαχνία του, διότι μολονότι λυπήθηκε από σένα, πάλι σου δίνει το δεξί του χέρι και σε βοηθάει, για να μη ξαναπέσεις στην αμαρτία· τελευταία, πες με μεγάλο θάρρος στη μεγάλη ευσπλαχνία του: «**Εσύ, Κύριέ μου, συγχώρησέ με και μην επιτρέψεις στο εξής να ζω χωρισμένος από σένα, ούτε να απομακρυνθώ ποτέ, ούτε να σε λυπήσω πλέον**»

Και κάνοντας έτσι, μη σκεφτείς αν σε συγχώρεσε, διότι αυτό δεν είναι τίποτε άλλο, παρά υπερηφάνεια, ενόχληση του νου, χάσιμο του καιρού και απάτη του διαβόλου, χρωματισμένη με διάφορες καλές προφάσεις. Γι' αυτό, αφήνοντας τον εαυτό σου ελεύθερο στα ελεήμονα χέρια του Θεού, ακολούθησε την άσκησή σου, σαν να μην είχες πέσει. Και αν συμβεί εξ' αιτίας της αδυναμίας σου να αμαρτήσεις πολλές φορές την ημέρα, κάνε αυτό που σου είπα όλες τις φορές, όχι με μικρότερη ελπίδα στον Θεό. Και κατηγορώντας περισσότερο τον εαυτό σου και μισώντας την αμαρτία περισσότερο, αγωνίσου να ζεις με μεγαλύτερη προφύλαξη.

Αυτή η εκγύμναση δεν αρέσει στον διάβολο· γιατί βλέπει πως αρέσει πολύ στον Θεό, επειδή και μένει ντροπιασμένος ο αντίπαλος, βλέποντας ότι νικήθηκε από εκείνον, που αυτός είχε πριν νικήσει. Γι' αυτό και χρησιμοποιεί διαφορετικούς τρόπους για να μας εμποδίσει, να μην το κάνουμε. Και πολλές φορές πετυχαίνει το σκοπό του εξ' αιτίας της αμέλειάς μας και της μικρής φροντίδας που έχουμε στον εαυτό μας.[...]

Ο τρόπος λοιπόν, για να αποκτήσεις την ειρήνη, είναι ο εξής· **να ξεχάσεις τελείως την πτώση και την αμαρτία σου και να παραδοθείς στη σκέψη της μεγάλης αγαθότητας του Θεού·** και ότι, αυτός μένει πολύ πρόθυμος και επιθυμεί να συγχωρέσει κάθε αμαρτία, όσο και αν είναι βαριά, προσκαλώντας τον αμαρτωλό με διάφορους τρόπους και μέσα από διάφορους δρόμους, για να έλθει σε συναίσθηση και να ενωθεί μαζί του σε αυτήν τη ζωή με την χάρι του· στην δε άλλη να τον αγιάσει με τη δόξα του και να τον κάνει αιώνια μακάριο. **Κατόπιν, όταν έλθει η ώρα της εξομολογήσεως, την οποία σε προτρέπω να κάνεις πολύ συχνά, θυμήσου όλες σου τις αμαρτίες, και με νέο πόνο και λύπη, φανέρωσέ τες όλες στον Πνευματικό σου και κάνε με προθυμία τον κανόνα που θα σου ορίσει.**

(Από τον “Αόρατο Πόλεμο” του αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου)

Πηγή:

<http://www.xfd.gr/%CE%B5%CE%BA%CE%BA%CE%BB%CE%B7%CF%83%CE%AF%CE%B1/%CE%B1%CE%B3%CE%B9%CE%BF%CF%81%CE%B5%CE%AF%CF%84%CE%B7%CF%82/%CF%80%CF%81%CE%AD%CF%80%CE%B5%CE%B9-%CE%BD%CE%B1-%CE%BA%CE%AC%CE%BD%CE%BF%CF%85%CE%BC%CE%B5-%CF%8C%CF%84%CE%B1%CE%BD-%CE%B5%CE%AF%CE%BC%CE%B1%CF%83%CF%84%CE%B5-%CF%80%CE%BB%CE%B7%CE%B3>